

Ulfila, blondetopper van KI Midatest, voert terug op symboolkoe O

Vruchtbaarheid en vlotte kalvingen troef

Blonde d'Aquitainestier Ulfila kwam als uitgesproken primus uit de bus in het segment 'qualité maternelle'. Ulfila verbetert de vruchtbaarheid en een vlot geboorteverloop merkbaar.

tekst **Guy Nantier**

Ulfila kreeg in 2008 een fokkerij-index, een index 'qualité maternelle' van 113 punten en komt hiermee zeer dicht in de buurt van stalgenoot Oulou, die met 114 fokwaardepunten de actuele koploper is van de ki-stieren in het fokkerijsegment. Uit de proefstierinseminaties met Ulfila werden 256 kalveren geboren, waarvan niet minder dan 200 uit vaarzen. Ulfila realiseerde hieruit een fokwaarde voor geboortegemak van 108. De stier kan daarom zonder enige aarzeling met zowel vaarzen als koeien wor-

den gepaard. Ulfila onderscheidt zich van andere blonde d'Aquitainepinkenstieren door het groeipotentieel dat hij aan zijn nakomelingen meegeeft. Met de gecombineerde Iboval-fokwaarde ISEVR van 115 punten realiseert Ulfila een van de hoogste scores voor morfologie en groei op speenleeftijd.

Ulfila bezit verder een fokwaarde voor vruchtbaarheid (IFERqms) van 113. Voor veehouders die reproductieproblemen kennen bij sommige fokdieren is Ulfila dus een absolute aanrader.

Ulfila presteert nog meer: van zijn vader Mikado erfde de stier het potentieel om groeizame (CRjsb 109), ontwikkelde (DSjsb 111) en zware dieren (PCARjsb 106) van het type mixte-elevage af te leveren voor de vleesproductie.

Laatrijpe moeder

Langs moederszijde stamt Ulfila uit een opmerkelijke bloedlijn. 'Moeder Imperia was van het type mixte-elevage', vertelt Jean-Paul Moreau, de fokker van Ulfila. 'Een melkrijke koe met een excellent bekken.' Imperia werd als gekalfde vaars op exterieur gekeurd en kreeg op onderdelen zeven punten voor bespiering, acht punten voor skeletontwikkeling, zeven voor rastype en zeven punten voor functionele kenmerken. Het gaf haar een totaalscore van 71 punten. Als gekalfde vaars liet Imperia een schofthoogte noteren van 142 cm. Niet ex-

Ulfiladochter 3296, geboren bij Didier Duprat te Saint Medard

treem groot. 'Maar de groei is later gekomen', replieert Moreau. 'Imperia was eerder van het laatrijpe type. Dat is ook de reden geweest waarom Jérôme Nègre van Midatest haar heeft gepaard met Mikado. De stier moest vroegrijpheid in de koppeling brengen en wat meer vleesaanzet.'

De koe, die nu opgeruimd is, kalfde in totaal negen keer af en behaalde het predicaat 'reproductrice reconnue' (RR). Ulfila was haar zevende kalf.

Grootvader zoon van O

Imperia is via vader Etprocles verwant aan de koe Mimosa, die François Picard-Robin uit het Bretoense Cato bij Moreau aankocht. Uit de paring van Mimosa, inmiddels gekwalificeerd elitekoe MTE, met kistier Ronald werd de keuringsvedette Arlequin geboren. Met Arlequin gooit Picard-Robin momenteel hoge ogen op diverse nationale keuringen zoals de SIA te Parijs en de Space te Rennes. Imperia is ook de grootmoeder van Troïka, een met 79 punten ingeschreven dier van Moreau dat lange tijd tot de beste blondfokkoeien van Frankrijk behoorde.

En Etprocles? De stier werd gefokt door niet minder dan mister blonde d'Aquitaine, Jean Blanc uit Montdurausse. Het is een zoon van O, een van de symboolkoeien van het ras.

De geboortestal van Ulfila staat te St. Julien de Vouvantes, een plaatsje in het noordoosten van het departement Loire Atlantique. De ondergrond bestaat er vooral uit leesteen. 'Dat is lastig voor akkerbouw,' legt Jean-Paul Moreau uit. 'Enkel graslandbeheer en veeteelt zijn hier mogelijk. Het gras is wel van extra kwaliteit en bevat veel calcium, wat een goede skeletontwikkeling bij de dieren stimuleert.' De Franse fokker, die de derde generatie op het bedrijf is, bezit een veekoppel van tachtig blondes, allemaal bij het stamboek ingeschreven sinds 1981. Twaalf koeien, of een derde van de moeders, zijn door KI Midatest geselecteerd als stiermoeder voor geplande koppelingen.

Daarnaast bezit Moreau nog een geitenfokkerij. Het landbouwareaal beslaat 70 hectare, waarvan 48 hectare permanent weideland, 10 hectare mais en 12 hectare granen als veevoer.

Jean-Paul Moreau fokt in de eerste plaats dieren van het mixte-elevage type met goede bekkens voor vlotte afkalvingen. Daarna focust hij zich in zijn stierkeuze op groei. De aandacht voor bespieroing komt pas op de derde plaats.

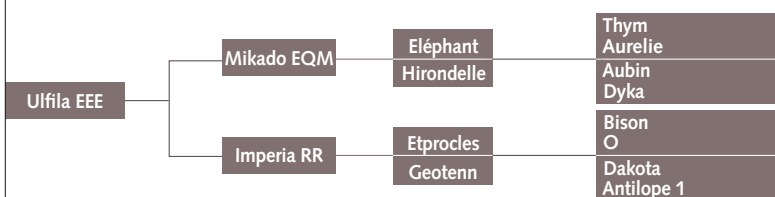
Rastype aandachtspunt

Moreau levert geregeld stierkalveren aan het centrale opfokstation te Casteljalous. Ulfila is tot op heden wel de eerste stier die de ki-status verworven heeft. Zijn fokker heeft de stier zelf veel ingezet, op veel vaarzen nota bene.

'Ulfila woog bij geboorte 44 kilogram. Voeg daarbij zijn predicaat als pinkenstier en je weet dan dat je hem wat dat betreft blind mag inzetten', vertelt Moreau. 'Maar de veehouders moeten de stier wel op koeien gebruiken waarvan het rastype goed gefixeerd is. Op raskenmerken als haarkleed wil de stier wel eens afwijken, een mindere nalatenschap van Mikado.'

ULFILA
(MIKADO X ETPROCLES)

geboortegemak(test)	108	80	90	100	110	120	130
fokkerij-index							
totaalindex	113						
morfologie/groei	115						
- groei	112						
- bespieroing	109						
- skeletontwikkeling	107						
vruchtbaarheid	113						
afkalfgemak	103						
zoogkwaliteit	95						
vleesproductie-indexen	JBS						
totaalindex	103						
groei	109						
bespieroing	91						
ontwikkeling	111						
karkasgewicht	106						
slachtrendement	93						
conformatie	91						
karkassenstelling	97						
nakomelingenonderzoek IBOVAL							
ISEVR	115						
- groei	112						
- bespieroing	100						
- skeletontwikkeling	109						
IVMAT	—						

Legenda

test: fokwaarde uit inzet als proefstier

QMS: fokkerij-index (basis: prestaties vrouwelijke nakomelingen uit proefperiode op het selectiestation)

JBS: vleesproductie-index (basis: prestaties mannelijke nakomelingen uit proefperiode op het selectiestation)

IBOVAL: fokwaarden op basis van nakomelingenonderzoek in het veld bij geboorte en op speenleeftijd (fokperiode)

bron: ITEB/INRA, Parijs 10/2009